การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้โปรแกรมการเสริมสร้าง พลังอำนาจต่อการรับรู้อำนาจและพฤติกรรมการควบคุมการสูบบุหรื่ของพระภิกษุสงฆ์โดย วิธีดำเนินการทดลองแบบศึกษาสองกลุ่มเปรียบเทียบก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่างของ การวิจัยเป็นพระภิกษุสงฆ์ อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก และพระภิกษุสงฆ์ อำเภอเนิน มะปราง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 60 รูป คัดเลือกโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงโดยใช้เกณฑ์ คัดเลือก กลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนด แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่ม ละ 30 รูป กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากกรอบแนวคิด การเสริมสร้างพลังอำนาจของกิบสัน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การค้นพบสภาพการณ์จริง การสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ การตัดสินใจเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง และการคงไว้ ซึ่งการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ เป็นเวลา 8 สัปดาห์ต่อเนื่อง ส่วนกลุ่มควบคุมแจกคู่มือการให้ความรู้ เกี่ยวกับการลดการสูบบุหรี่ ให้คำปรึกษาตามปกติ รวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบประเมินการรับรู้อำนาจการควบคุมการสูบบุหรี่ และแบบประเมินพฤติกรรมการควบคุมการสูบ บุหรี่ ที่มีค่าความเที่ยงคำนวณจากสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค เท่ากับ 0.95 และ0.95 ตามลำดับเก็บข้อมูลการรับรู้อำนาจการควบคุมการสูบบุหรี่ของพระภิกษุสงฆ์หลังการทดลองทันที สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป คือ จำนวน ร้อยละ ค่าพิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้อำนาจและพฤติกรรมการ ควบคุมการสูบบุหรี่ของพระภิกษุสงฆ์ก่อนและหลังการเสริมสร้างพลังอำนาจ โดยใช้สถิติ t-test for dependent sample, ANOVA (Repeated Measurement) และเปรียบเทียบความแตกต่างของ ค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้อำนาจและพฤติกรรมการควบคุมการสูบบุหรี่ของพระภิกษุสงฆ์ที่ได้รับการ เสริมสร้างพลังอำนาจ และพระภิกษุสงฆ์ที่ไม่ได้รับการเสริมสร้างพลังอำนาจ โดยใช้สถิติ t-test for independent sample, ANOVA (Repeated Measures)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1. หลังการทดลองการรับรู้อำนาจการควบคุมการสูบบุหรี่ของพระภิกษุสงฆ์ในกลุ่ม ทดลองดีกว่าก่อนการทดลองและกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2. หลังการทดลองพฤติกรรมการควบคุมการสูบบุหรี่ของพระภิกษุสงฆ์ในกลุ่มทดลอง ดีกว่าก่อนการทดลองและกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อการรับรู้อำนาจและ พฤติกรรมการควบคุมการสูบบุหรี่ของพระภิกษุสงฆ์ มีประสิทธิผลทำให้พระภิกษุสงฆ์มีอำนาจใน การควบคุมการสูบบุหรี่ดีขึ้นจึงสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเสริมสร้างพลังอำนาจในการ ควบคุมการสูบบุหรี่ของพระภิกษุสงฆ์ต่อไป

The purpose of this quasi-experimental study was to study the effects of empowerment program on perception and behavior of control regarding smoking cessation among Buddhist monks. A randomized two – group pre and post test design was used. Sixty monks at Amphur Chattrakarn and Amphur Nernmaprang in Phitsanulok participated using randomization was used for both the experimental (N=30 and control group (N=30). The experimental group participated in the empowerment program according to Gibson's theory emphasizing four types: 1) discovering reality 2) critical reflection 3) taking change and 4) holding on. The experimental group practiced for eight consecutive weeks using a manual produced by the researcher specifically for this program. The control group received a manual and routine guidance.

Data collection was done using a Personal Data Form, perception of control regarding smoking cessation Questionnaire and behavior of control regarding smoking cessation Questionnaire. Cronbach's Alpha Coefficient for the questionnaires was 0.95. Post testing was done immediately following the intervention.

Descriptive statistics were used to assess the demographic information. The difference of perception of control regarding smoking cessation mean scores between, before, and after intervention within groups was analyzed using t-test for dependent sample, ANOVA (Repeated Measures). The between experimental and control groups was analyzed using t-test for independent sample and ANOVA (Repeated Measures).

The findings were as follows: Subjects in the experimental group who participated in the empowerment program had significantly higher perception of control regarding smoking cessation mean scores than before intervention and that of the control group (p < .01); likewise, these subjects had significantly higher behavior of control regarding smoking cessation mean scores than before intervention, including that of the control group (p < .01). This study shows that the empowerment program effectively increased perception and behavior of control regarding smoking cessation among Buddhist monks.

The results suggest that these programs could be used to empower behavior of control regarding smoking cessation among Buddhist monks.